Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2021. gada 9. jūnijā*

Valodu lietojums – Konkurss EPSO/AD/293/14 administratoru pieņemšanai darbā konkurences tiesību, korporatīvo finanšu, finanšu ekonomikas, uzņēmējdarbības ekonomikas un makroekonomikas jomā (AD 7) – Neiekļaušana rezerves sarakstā – Iebilde par prettiesiskumu – Konkursa otrās valodas izvēles ierobežojums, ļaujot izvēlēties tikai vācu, angļu vai franču valodu – Regula Nr. 1 – Civildienesta noteikumu 1.d panta 1. punkts – Diskriminācija valodas dēļ – Pamatojums – Dienesta intereses

Lietā T-202/17

Ana Calhau Correia de Paiva, ar dzīvesvietu Briselē (Beļģija), ko pārstāv *V. Villante*, *G. Pandey* un *D. Rovetta*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *L. Radu Bouyon*, *I. Melo Sampaio* un *L. Vernier*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību, kura ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar kuru tiek lūgts, pirmkārt, atcelt konkursa EPSO/AD/293/14 – Administratori (AD 7) konkurences tiesību, korporatīvo finanšu, finanšu ekonomikas, uzņēmējdarbības ekonomikas un makroekonomikas jomā – atlases komisijas 2015. gada 9. novembra lēmumu neiekļaut prasītājas uzvārdu rezerves sarakstā, kas izveidots atlases procedūras noslēgumā, otrkārt, atcelt 2016. gada 23. jūnija lēmumu par šī pirmā lēmuma pārskatīšanu, treškārt, atcelt 2016. gada 22. decembra lēmumu, ar kuru noraidīta prasītājas iesniegtā sūdzība par pirmo lēmumu, un, ceturtkārt, atcelt konkursa rezerves sarakstu, kas izveidots iepriekš minētās atlases procedūras, kura attiecās uz konkurences tiesību jomu, noslēgumā,

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs H. Kanninens [*H. Kanninen*], tiesneši O. Porkija [*O. Porchia*] (referente) un M. Stanku [*M. Stancu*],

sekretārs: B. Lefevrs [*B. Lefebvre*], administrators,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2020. gada 6. oktobra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums [1]

[..]

II. Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

15 Ar prasības pieteikumu, kurš Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2017. gada 31. martā, prasītāja sāka šo tiesvedību.

16 Šīs prasības celšanas dienā Tiesā tika izskatīta apelācijas sūdzība, ko 2016. gada 25. novembrī iesniedza Komisija un kas bija reģistrēta ar lietas numuru C-621/16 P, par 2016. gada 15. septembra spriedumu Itālija/Komisija (T-353/14 un T-17/15, EU:T:2016:495). Ar šo pēdējo minēto spriedumu Vispārējā tiesa bija atcēlusi paziņojumus par atklātajiem konkursiem EPSO/AD/276/14 administratoru rezerves saraksta izveidošanai (OV 2014, C 74 A, 1. lpp.) un EPSO/AD/294/14 administratoru rezerves saraksta izveidošanai datu aizsardzības jomā (OV 2014, C 391 A, 1. lpp.).

17 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2017. gada 16. jūnijā, Komisija, pamatojoties uz Vispārējās tiesas Reglamenta 69. panta d) punktu, lūdza apturēt tiesvedību šajā lietā līdz Tiesas galīgā nolēmuma pasludināšanai lietā C-621/16 P.

18 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2017. gada 6. jūlijā, prasītāja iebilda pret tiesvedības apturēšanu.

19 Ar 2017. gada 11. jūlija lēmumu, kas pieņemts, pamatojoties uz Reglamenta 69. panta d) punktu, Vispārējās tiesas piektās palātas priekšsēdētājs nolēma apturēt tiesvedību.

20 Pēc 2019. gada 26. marta sprieduma Komisija/Itālija (C-621/16 P, EU:C:2019:251) pasludināšanas pēc tiesneša referenta priekšlikuma Vispārējā tiesa (piektā palāta) 2019. gada 4. aprīlī veica procesa organizatorisko pasākumu – iztaujāt lietas dalībniekus par minētā sprieduma un 2019. gada 26. marta sprieduma Spānija/Parlaments (C-377/16, EU:C:2019:249) sekām šajā lietā. Lietas dalībnieki savus apsvērumus iesniedza noteiktajā termiņā.

21 2019. gada 5. jūlijā Komisija iesniedza iebildumu rakstu.

22 Replikas raksts un atbildes raksts uz repliku tika iesniegti attiecīgi 2019. gada 23. septembrī un 11. novembrī. 2019. gada 20. novembrī tika pabeigta tiesvedības rakstveida daļa.

23 2019. gada 22. oktobrī pareizas tiesvedības interesēs Vispārējās tiesas priekšsēdētājs ar motivētu lēmumu un pēc apspriešanās ar attiecīgajiem tiesnešiem, piemērojot Reglamenta 27. panta 3. punktu, norīkoja jaunu tiesnesi referentu, kurš darbojas Vispārējās tiesas pirmajā palātā.

24 Ar 2019. gada 12. decembra vēstuli prasītāja lūdza rīkot tiesas sēdi mutvārdu paskaidrojumu uzklausīšanai atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 106. panta 2. punktam.

25 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta tajā pašā dienā, prasītāja iesniedza jaunus pierādījumu piedāvājumus, pamatojoties uz Reglamenta 85. panta 3. un 4. punktu. Komisija iesniedza savus apsvērumus par minētajiem pierādījumu piedāvājumiem noteiktajā termiņā un šajā sakarā apstrīdēja to pieņemamību.

1 Ietverti tikai tie šī sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

26 Pamatojoties uz tiesneša referenta ziņojumu, Vispārējā tiesa (pirmā palāta) 2020. gada 21. jūlijā nolēma sākt tiesvedības mutvārdu daļu un Reglamenta 89. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzdeva Komisijai rakstveida jautājumus. Tā šos pasākumus izpildīja noteiktajā termiņā.

27 Pamatojoties uz tiesneša referenta priekšlikumu, Vispārējā tiesa (pirmā palāta) 2020. gada 21. septembrī nolēma saistībā ar Reglamenta 89. pantā paredzētajiem procesa organizatoriskajiem pasākumiem uzdot lietas dalībniekiem rakstveida jautājumus, lūdzot uz tiem sniegt atbildes tiesas sēdē.

28 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumus un to atbildes uz tās uzdotajiem mutiskajiem jautājumiem Vispārējā tiesa uzklausīja 2020. gada 6. oktobra tiesas sēdē.

29 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt šādus lēmumus un aktus, attiecīgā gadījumā atbilstoši LESD 277. pantam iepriekš atzīstot paziņojumu par konkursu un attiecīgo valodu režīmu par prettiesisku un nepiemērojamu prasītājai:

  – lēmumu neiekļaut rezerves sarakstā,

  – pārskatīšanas lēmumu,

  – lēmumu par sūdzības noraidīšanu,

  – konkrētā konkursa rezerves sarakstu;

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

30 Turklāt prasītāja lūdz Vispārējo tiesu norīkot procesa organizatoriskos pasākumus, izdodot rīkojumu Komisijai iesniegt visus *EPSO* lietas materiālus saistībā ar to lēmumu pieņemšanu, kuru atcelšana tiek lūgta.

31 Komisija lūdz Vispārējo tiesu:

– noraidīt prasību;

– piespriest prasītajai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

III. Juridiskais pamatojums

[..]

B. Par lietas būtību

[..]

1. Par otro, trešo un ceturto pamatu – paziņojuma par konkursu prettiesiskumu, ierobežojot otrās valodas izvēli līdz vācu, angļu vai franču valodai

[..]

a) Par iebildes par prettiesiskumu pieņemamību

41 Iebildes par nepieņemamību pamatojumam Komisija norāda – no judikatūras izriet, ka sūdzībā, ar kuru tiek apstrīdēts atlases komisijas lēmums, kandidāts nevar atsaukties uz apgalvoto paziņojuma par konkursu prettiesiskumu, ja viņš nav laikus apstrīdējis minētā paziņojuma noteikumus, kas viņam, viņaprāt, ir nelabvēlīgi. Prasītājs varētu apstrīdēt paziņojuma tiesiskumu tikai tad, ja tiktu konstatēta cieša saikne starp apstrīdētā lēmuma pamatojumu un iebildi par konkursa paziņojuma prettiesiskumu. Šajā lietā Komisija uzskata, ka nav saiknes starp prasītājas vārda neiekļaušanas rezerves sarakstā iemesliem un attiecīgā konkursa otrās valodas izvēles ierobežošanu līdz vācu, angļu vai franču valodai. It īpaši šāda saikne nevar tikt izsecināta no prasītājas kompetences pasē izteiktajiem komentāriem par vispārīgo kompetenci "saziņa". Proti, Komisija uzskata, ka prasītājas sniegums šajā ziņā tika atzīts par "apmierinošu" un tas pierādot, ka vērtēšanas centra pārbaudījumu nokārtošana franču valodā nav iemesls viņas vārda neiekļaušanai rezerves sarakstā.

42 Prasītāja apstrīd Komisijas argumentus.

43 Vispirms jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru, piemērojot LESD 277. pantu, jebkura puse tiesvedībā, kurā izskata Savienības iestāžu vai struktūru pieņemtu vispārpiemērojamu aktu, var balstīties uz LESD 263. panta otrajā daļā norādītajiem iemesliem, lai Tiesā atsauktos uz šī akta nepiemērojamību (spriedums, 2020. gada 8. septembris, Komisija un Padome/*Carreras Sequeros* u.c., C-119/19 P un C-126/19 P, EU:C:2020:676, 66. punkts).

44 Šis noteikums ir vispārējā tiesību principa izpausme, kas nodrošina ikvienam lietas dalībniekam – lai panāktu tam adresēta lēmuma atcelšanu – tiesības ar blakusprasību apstrīdēt vispārpiemērojamu tiesību aktu spēkā esamību, kas ir šāda lēmuma pamats (skat. spriedumu, 2020. gada 8. septembris, Komisija un Padome/*Carreras Sequeros* u.c., C-119/19 P un C-126/19 P, EU:C:2020:676, 67. punkts un tajā minētā judikatūra).

45 Tā kā LESD 277. panta mērķis nav ļaut lietas dalībniekam apstrīdēt jebkāda vispārpiemērojama akta piemērojamību, pamatojot jebkādu prasību, aktam, kura prettiesiskums tiek izvirzīts, jābūt tieši vai netieši piemērojamam lietā, kas ir prasības priekšmets (skat. spriedumu, 2020. gada 8. septembris, Komisija un Padome/*Carreras Sequeros* u.c., C-119/19 P un C-126/19 P, EU:C:2020:676, 68. punkts un tajā minētā judikatūra).

46 Tādējādi Tiesa ir atzinusi, ka, ceļot prasību atcelt individuālus lēmumus, iebildi par prettiesiskumu var likumīgi celt pret vispārpiemērojamu tiesību aktu, kurš ir minēto lēmumu pamatā vai kuram ir tieša juridiska saikne ar šādiem lēmumiem (skat. spriedumu, 2020. gada 8. septembris, Komisija un Padome/*Carreras Sequeros* u.c., C-119/19 P un C-126/19 P, EU:C:2020:676, 69. punkts un tajā minētā judikatūra).

47 It īpaši attiecībā uz paziņojumiem par konkursu ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru darbā pieņemšanas procedūrā, kas ir sarežģīta administratīva darbība, kuru veido secīga lēmumu virkne, kandidāts konkursā, ceļot prasību par vēlāku aktu, var izvirzīt tādu agrāku aktu prettiesiskumu, kuri ar to ir cieši saistīti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1995. gada 11. augusts, Komisija/*Noonan*, C-448/93 P, EU:C:1995:264, 17. punkts un tajā minētā judikatūra), un it īpaši atsaukties uz tā paziņojuma par konkursu prettiesiskumu, saskaņā ar kuru attiecīgais akts tika pieņemts (skat. spriedumu, 2017. gada 14. decembris, PB/Komisija, T-609/16, EU:T:2017:910, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

48 Tas, ka paziņojums par konkursu nav apstrīdēts termiņā, neliedz prasītājam atsaukties uz pārkāpumiem, kas pieļauti konkursa norises gaitā, pat ja šādu pārkāpumu avots var būt paziņojuma par konkursu teksts (skat. spriedumu, 2006. gada 31. janvāris, *Giulietti*/Komisija, T-293/03, EU:T:2006:37, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).

49 Precīzāk, lai gan pamats par pienācīgā termiņā neapstrīdēta konkursa paziņojuma prettiesiskumu attiecas uz apstrīdētā individuālā lēmuma pamatojumu, judikatūrā tiek pieļauta prasības pieņemamība. Proti, konkursa kandidātam nevar tikt atņemtas tiesības pilnībā, ieskaitot konkursa paziņojumā noteikto, apstrīdēt tāda individuāli pret viņu pieņemta lēmuma pamatotību, ar ko tiek izpildīti šajā paziņojumā paredzētie nosacījumi, jo tikai šis piemērošanas lēmums individualizē tā tiesisko stāvokli un sniedz viņam drošu informāciju par to, kā un kādā mērā ir skartas viņa konkrētās intereses (skat. spriedumu, 2017. gada 14. decembris, PB/Komisija, T-609/16, EU:T:2017:910, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

50 Turpretī, ja nepastāv cieša saikne starp apstrīdētā lēmuma pamatojumu un pamatu par noteiktajā termiņā neapstrīdēta konkursa paziņojuma prettiesiskumu, tad šis pamats ir jāatzīst par nepieņemamu saskaņā ar absolūtām normām par prasības iesniegšanas termiņiem, no kuriem nevar atkāpties šāda veida situācijā, neskarot tiesiskās noteiktības principu (skat. spriedumu, 2017. gada 14. decembris, PB/Komisija, T-609/16, EU:T:2017:910, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).

51 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jāizvērtē Komisijas izvirzītā iebilde par nepieņemamību attiecībā uz iebildi par konkursa paziņojuma prettiesiskumu.

52 Pirmkārt, ir jāatgādina, ka ar iebildi par prettiesiskumu prasītāja būtībā apstrīd konkursa paziņojuma noteikumus par valodu lietojumu, proti, otrās valodas izvēles ierobežošanu līdz vācu, angļu un franču valodai. Šī otrā valoda tostarp tika izmantota novērtēšanas centrā notikušajos pārbaudījumos, kuru mērķis ir novērtēt kandidātu vispārējās un īpašās kompetences.

53 Otrkārt, attiecībā uz apstrīdētā lēmuma pamatojumu ir jāatgādina, ka ar 2015. gada 9. novembra vēstuli prasītāja tika informēta, ka viņas uzvārds nav iekļauts rezerves sarakstā, jo viņa nebija ieguvusi visaugstāko punktu skaitu vērtēšanas centra pārbaudījumos. Turklāt apstrīdētajā lēmumā ir norādīts, ka atlases komisija ir rūpīgi pārskatījusi punktu skaitu, kas prasītājai bija piešķirts par vērtēšanas centra pārbaudījumiem, ka tā ir pārskatījusi viņas vispārējo un specifisko kompetenču novērtējumu un secinājusi, ka viņas rezultāti atspoguļo viņas sniegumu vērtēšanas centrā.

54 Treškārt, no prasītājai piešķirtās "kompetences pases" izriet, ka par vispārējo kompetenci "saziņa" tā ir ieguvusi 5,5 punktus no 10, un tas ir viens no viszemākajiem vērtējumiem un punktiem, kurus tā bija ieguvusi savu vispārējo kompetenču novērtēšanā, kas notika vērtēšanas centrā. Šo kompetenču pasākuma mērķis saskaņā ar vispārīgo noteikumu 1.2. punktu, uz kuru ir atsauce paziņojuma par konkursu 7. zemsvītras piezīmē, bija novērtēt kandidāta "prasmi skaidri un precīzi izteikties gan mutvārdos, gan rakstveidā". No tā netieši, bet noteikti izriet atlases komisijas konstatējums attiecībā uz prasītāju par viņas franču valodas zināšanām vai vismaz attiecībā uz kompetences pārzināšanu, kas ir stingri atkarīga no viņas šīs valodas zināšanām.

55 Ceturtkārt, lai gan, protams, paziņojumā par konkursu nebija paredzēts pārbaudījums, kas būtu saistīts ar prasītājas īpašajām zināšanām vārdu krājuma vai gramatikas ziņā vācu, angļu vai franču valodā, nevar noliegt, ka pastāv cieša saikne starp prasītājas franču valodas zināšanām, kuru viņa izvēlējās kā otro valodu, un pārbaudījumiem, kuri viņai bija jānokārto šajā valodā. Proti, zināšanas, kas prasītājai ir franču valodā, nenovēršami un noteikti atspoguļojas pārbaudījumos, kuru mērķis ir pārbaudīt attiecīgajā konkursā paredzētās vispārējās un īpašās kompetences.

56 Šajā ziņā ir pierādīts, ka iespēja iegūt labāku punktu skaitu pārbaudījumos ir lielāka, ja šie pārbaudījumi tiek veikti kandidāta dzimtajā valodā vai valodā, kuru kandidāts prot tikpat labi (spriedums, 2014. gada 2. jūlijs, *Da Cunha Almeida*/Komisija, F-5/13, EU:F:2014:176, 38. punkts), it īpaši tādā tehniskā pārbaudījumā kā gadījuma izpēte.

57 No vienas puses, nav strīda par to, ka portugāļu valoda ir prasītājas dzimtā valoda. No otras puses, lai gan, kā uzsver Komisija, prasītāja savā pieteikumā ir paziņojusi, ka tās līmenis franču valodā ir *CECR* C2, tāpat kā portugāļu valodā, un viņa ir veikusi daļu savu studiju Beļģijā un Francijā, tomēr Vispārējā

tiesā tā apgalvo – un Komisija to šajā ziņā neapstrīd –, ka labāk protot dzimto valodu nekā franču valodu. Šis apstāklis turklāt ir īpaši iespējams, ņemot vērā prasītājas akadēmisko un profesionālo gaitu, ko viņa ir norādījusi savā pieteikumā, no kura izriet, ka gan viņas studijas, gan profesionālā karjera galvenokārt ir norisinājusies Portugālē.

58 Piektkārt, ir jāuzsver, ka konkursa otrās valodas izvēles ierobežošana līdz trim attiecīgajām valodām ietekmē ne tikai kandidātu spēju mutiski vai rakstveidā izteikties, bet nosaka arī klaviatūras veidu, ko kandidāti var izmantot gadījuma izpētes veikšanā, jo pēc *EPSO* prakses kandidātiem nodrošinātā klaviatūra – un Komisija to apstiprina Vispārējā tiesā – ir tikai tajā vienā valodā (un šajā gadījumā – valodās), kurā ir jākārto pārbaudījumi. Šajā lietā netiek apstrīdēts, ka prasītāja bija spiesta izmantot tāda veida klaviatūru, pie kādas viņa nebija pieradusi dzimtās valodas dēļ. Jākonstatē, ka šis apstāklis ietekmē tāda pārbaudījuma īstenošanu un tātad, iespējams, rezultātu, kura laikā ar klaviatūras palīdzību ir jāraksta noteikta garuma teksts noteiktā termiņā.

59 Sestkārt, attiecībā uz Komisijas izvirzīto argumentu tiesas sēdē, saskaņā ar kuru cieša saikne varētu pastāvēt tikai tad, ja kandidātu vispārējo kompetenču novērtēšanas pārbaudījumu rezultāti izrādītos negatīvi vai ļoti slikti, ir jākonstatē, ka ar šādu argumentu bez pamatojuma tiek atbalstīta stingrāka nosacījuma par ciešas saiknes esamību piemērošana, ja prettiesiskums, uz kuru tas atsaucas, ir saistīts ar konkursa valodu lietojumu.

60 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ir jākonstatē, ka pastāv cieša saikne starp apstrīdētā lēmuma pamatojumu un konkursa paziņojuma noteikumiem par valodu lietojumu attiecīgajā konkursā, kura tiesiskums tiek apstrīdēts.

61 Līdz ar to ir jānoraida Komisijas izvirzītā iebilde par nepieņemamību un prasītājas izvirzītā iebilde par konkursa paziņojuma prettiesiskumu ir jāatzīst par pieņemamu.

[..]

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

nospriež:

1) Atcelt Eiropas Personāla atlases biroja (*EPSO*) paziņoto konkursa EPSO/AD/293/14 atlases komisijas 2016. gada 23. jūnija lēmumu, ar kuru ir noraidīts *Ana Calhau Correia de Paiva* lūgums pārskatīt 2015. gada 9. novembra lēmumu par viņas izslēgšanu no konkursa rezerves saraksta.

2) Prasību pārējā daļā noraidīt.

3) *Ana Calhau Correia de Paiva* sedz trešdaļu no saviem tiesāšanās izdevumiem.

4) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanas izdevumus pati un atlīdzina divas trešdaļas no *Ana Calhau Correia de Paiva* tiesāšanās izdevumiem.

Kanninen Porchia Stancu

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2021. gada 9. jūnijā.

[Paraksti]